

РЕШЕНИЕ

№ 43388

гр. София, 30.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 04.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **7405** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, образувано по жалба на адв.В. Г. П. от [населено място], [улица], ап.14, срещу Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ с което на основание чл. 22,ал.1 и ал.7 от ЗЕ вр.чл. 147 ал.1 от Наредба № 3 е прекратено производството по негова жалба с вх.№ Е -11 В-00-17/12.03.2025г. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

Жалбоподателят твърди, че решението на КЕВР е нищожно,тъй като не е взето от пълния състав на Комисията/ а само от двамата ѝ членове със стаж в енергетиката/.На следващо място се иска да бъде обезсилено като недопустимо или да бъде отменено като незаконосъобразно решението на КЕВР и преписката върната за ново разглеждане на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.Излагат се твърдения в насока, че Комисията е разгледала само една от двете жалби до нея.Изразява се несъгласие с мотивите на Комисията да приеме за неоснователна втората жалба.Твърди се, че сградата в която се намира апартаментът на жалбоподателя е присъединена към електрическата мрежа и е електрифицирана още през 2008г., поради което жалбоподателят не счита за правилно да му се указва сам да изгради нова електрическа мрежа и трафопостове, за да може да бъде присъединен отделно само апартаментът му.След като мрежата е собственост на трето лице, а не на ЕРП Север, то електроразпределителното дружество е било длъжно да я закупи, съгласно § 4 от ПЗР на ЗЕ.В решението на КЕВР нямало никакъв коментар по тези изрично повдигнати въпроси.

В с.з. жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендират се разности.

Ответната страна – КЕВР, се представлява от юрк.Д., който оспорва жалбата и моли същата да

бъде отхвърлена като неоснователна.Посочва, че решението на КЕВР не е нищожно. Комисията се състои от общи пет души- председател , двама членове със стаж в областта на енергетиката и двама членове със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията.Съответно, състав "Енергетика" на Комисията включва председателя и двамата членове със стаж в областта на енергетиката.Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.Ответникът, чрез процесуален представител, представя писмени бележки, в които се преповтаря съдържанието на оспореното решение.

Заинтересованата страна –„Електроразпределение Север" АД се представлява от адв. Т..Същата заявява, че се солидаризира с жалбоподателя относно непроизнасянето от Комисията по въпросите за незаконосъобразно извършване на дейност по разпределение на електрическа енергия от лица без лицензии. Претендира адвокатско възнаграждение.Представя писмени бележки, в които сочи, че жалбата срещу Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е основателна в частта ѝ относно липсата на произнасяне по изложените данни и доказателства за незаконосъобразно извършване на дейност по разпределение на електрическа енергия от лица без лицензии за съответните дейности, и е неоснователна по отношение на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа, определени от „Електроразпределение Север" АД за обект на жалбоподателя, разположен в комплекс „Л. Голф Р.". Относно оплакването на жалбоподателя срещу определените му условия за присъединяване се счита, че КЕВР се е ограничила единствено да посочи, че услугата по определяне на условията е извършена и е в компетентността на оператора на мрежата да определи техническите условия. Мотивите на КЕВР се определят като кратки и недостатъчни, но по същество за правилни в тази им част. Комисията е установила, че комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място] е присъединен към електропреносната мрежа като един обект въз основа на сключен договор за присъединяване съгласно чл. 117 ал. 5 от ЗЕ, съгласно който електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост. Електрическата енергия за обекта в комплекса се измерва с един търговски електромер. За комплекса не са проектирани и изградени индивидуални търговски измервания за всеки вътрешен подобект. Безспорно било обстоятелството, че в обекта има изградена и работеща инфраструктура, включително и енергийни съоръжения.Безспорен бил и фактът, че енергийните съоръжения не са собственост на „Електроразпределение Север" АД. Имало неприключило съдебно производство относно собствеността върху енергийната инфраструктура в комплекс „Л. Голф Р.“, поради което се твърди, че към датата на Решение № Ж-511/17.06.2025г. на КЕВР, „Електроразпределение Север" АД е било в обективна невъзможност да реализира процедура по договаряне на чужди съоръжения на основание чл.117, ал.8 от ЗЕ.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна за установено следното:

В оспореното решение КЕВР е приела, че В.П. е сигнализирал, че доставката на електроенергия в комплекса се извършва от дружества без лицензия за електроразпределение. Собствениците на имоти нямат достъп до средствата за търговско измерване и издаваните платежни документи не съдържат данни за консумираната електроенергия. В писмото си П. е отправил искане за присъединяване на обектите в комплекса към електроразпределителната мрежа на ЕРП Север.

КЕВР е приела, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е допустима за

разглеждане. Същата не е подадена по реда на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3, поради което в съответствие с чл. 142, ал. 5 и чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 на 19.03.2025 г. е изпратена на дружеството за разглеждане по компетентност, изготвяне на становище и предоставяне на документи.

От материалите по делото е видно, че съгласно писмо от 02.04.2025 г. /л.88/ ЕРП Север е изразило следното становище по жалбата:

На 29.01.2025 г. В. П. е подал Искане за проучване на условията за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа № [ЕГН] за обект „апартамент GDA 503" в [населено място], местност Табията, комплекс „Л. Голф Р.", ПИ 02508.541.164.1.22.

ЕРП Север е изготвило Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа по реда на чл. 28, ал. 6 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (Наредба № 6) с изх. № ПУПРОК-855/19.03.2025 г. Документът е получен от П. на 26.03.2025 г.

На 20.02.2025 г. в „Електроразпределение Север" АД е постъпило писмо от В. П., регистрирано с вх. № 7158662, в което е посочил, че е собственик на апартаменти GDA 405 и GDA 503 в комплекс „Л. Голф Р.", [община]. П. е отправил искане за извършване на проверка относно правното основание, на база което АЦК ООД С. и „Лайтхаус Пропърти мениджмънт" ЕООД се разпореждат с електроразпределителната мрежа в комплекса.

Електроразпределителното дружество е изпратило отговор до П. с писмо изх. № 7158662/19.03.2025 г., че съоръженията, захранващи комплекс „Л. Голф Р.", не са собственост на ЕРП Север и дружеството не може да вземе отношение по поставените въпроси.

Електрозахранването на визириания комплекс се осъществява от кабелна линия 20 kV, извод „Л." и кабелна линия 20 kV, извод „Бараж“ на подстанция (п/ст) „Б.". Посочените кабелни линии не са собственост на ЕРП Север. Измерването на консумираната електроенергия в комплекса се измерва със средство за търговско измерване, монтирано в п/ст „Б.".

Поради посоченото ЕРП Север не може да вземе отношение по отправеното възражение срещу дейността на АЦК ООД и „Лайтхаус Пропърти мениджмънт" ЕООД във ваканционния комплекс.

Към становището на „Електроразпределение Север" АД са приложени описаните документи, в това число Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа по реда на чл. 28, ал.6 от Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи/л.89 ,гръб и сл./

Видно е от визираното становище изх. № ПУПРОК-855/19.03.2025 г. , че присъединяването на обекта -апартамент GDA 503 , собственост на П., находящ се в комплекс „Л. Голф Р.", бл.1 вх. А, [община], ще се осъществи чрез изграждане на нов трафопост в ПИ 02508.541.164.1.22. на удобно място за обслужване, с лице към път, като се осигури технологична възможност на ЕРП Север за достъп до съоръженията. Трафопостът ще се захрани с кабелна линия от извод 20 kV „Фантом", подстанция „Б.". Определената прогнозна цена за присъединяване обекта за потребление на електрическа енергия е в размер на 744 791, 95 лв. с ДДС.

С писмо от 15.04.2025 г. на „Електроенергиен системен оператор" ЕАД/ л.70/ е депозирано в КЕВР следното становище:

След извършена проверка в наличната информация е установено, че между ЕСО ЕАД и АЦК ООД има сключен договор за достъп до и пренос на електрическа енергия през електропреносната мрежа с краен клиент и договор за достъп с производител на електрическа енергия от възобновяеми източници. В тази връзка ЕСО ЕАД фактурира на АЦК достъп ВЕИ, достъп до електропреносната мрежа, пренос и реактивна енергия.

АЦК ООД е регистриран потребител на пазара на електрическа енергия и е прехвърлило

отговорността за балансиране на координатор на балансираща група.

ЕСО ЕАД посочва, че е търговско дружество, учредено по реда на Търговския закон. Има качество на независим преносен оператор по смисъла на Закона за енергетиката (ЗЕ), притежава и експлоатира електропреносната мрежа и извършва цялостно то управление на електроенергийната система на страната. ЕСО ЕАД не търгува с електрическа енергия и не е доставчик на електрическа енергия.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР/ л.17 дело/ и проект на решение относно жалба на В.П. срещу „Електроразпределение Север“ АД, са представен на вниманието на председателя на КЕВР. Жалбата и докладът са разгледани на 17.06.2025г. на закрито заседание на комисията - Протокол № 174817.06.2025г., л.14 дело. На база коментирания по-горе факти, с решение Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ на основание чл. 22,ал.1 и ал.7 от ЗЕ вр.чл. 147 ал.1 от Наредба № 3 е прекратено производството по жалба с вх.№ Е -11 В-00-17/12.03.2025г. на В.П. срещу „Електроразпределение Север“ АД.Решението е взето с два гласа 2 „за“ на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

С решението си Комисията за енергийно и водно регулиране е приела, че комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място] е присъединен към електропреносната мрежа като един обект въз основа на сключен договор за присъединяване съгласно чл. 117 ал. 5 от ЗЕ, според който електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост. Електрическата енергия за обекта в комплекса се измерва с един търговски електромер. За комплекса не са проектирани и изградени индивидуални търговски измервания за всеки вътрешен подобект.

На 29.01.2025 г. жалбоподателят В. П. е подал Искане за проучване на условията за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа.

Електроразпределителното дружество е извършило исканата услуга от П. и е издало на 19.03.2025 г. Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК- 855/19.03.2025 г. за обект „апартамент GDA 50Зв [населено място], местност Табията. комплекс „Л. Голф Р.“, ПИ 02508.541.164.1.22.

В нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от Наредба № 6 обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при условия, определени от съответния мрежови оператор. Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ.

По твърдението на П., че доставката на електроенергия в комплекса се извършва от дружества без лицензия за електроразпределение, КЕВР не можела да вземе отношение, поради липса на представени към административното производство доказателства, подкрепящи твърденията на жалбоподателя.

Комисията за енергийно и водно регулиране е приела, че няма нарушения при пренос на електрическа енергия съгласно ЗЕ, търговия с електрическа енергия, доставка и разпределение на електрическа енергия, снабдяване с електрическа енергия от крайни снабдители или доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция.

С оспореното Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране

/КЕВР/ на основание чл. 22,ал.1 и ал.7 от ЗЕ вр.чл. 147 ал.1 от Наредба № 3 е прекратено производството по жалба с вх.№ Е -11 В-00-17/12.03.2025г. на В.П. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

От материалите по делото е видно, че е налице повече от една жалба до КЕВР.

В първа уточнена жалба/ л.98, л.133 -139/ до КЕВР, заведена с вх.№ Е -11 В-00-17/12.03.2025г., оплакванията на В. П. са, че доставката на електроенергия в комплекса се извършва от две дружества без лицензия за електроразпределение. Собствениците на имоти нямат достъп до средствата за търговско измерване, издаваните платежни документи не съдържат данни за консумираната електроенергия. Дружествата налагали на собствениците на обекти задължения, в пъти по- високи от регулираните от КЕВР цени за битово потребление. Исканията са КЕВР да установи извършвани нарушения по ЗЕ от двете дружества и да предприеме спрямо тях мерки, съобразно правомощията си

Във втора жалба с вх.№ Е -11 В-00-17/.03.2025г. / л.84/ е оспорил издаденото му Становище изх. № ПУПРОК-855/19.03.2025 г. от „Електроразпределение Север“ АД.Направил е искане КЕВР да задължи „Електроразпределение Север“ АД да изкупи електрическата инфраструктура, находяща се в комплекс „Л. Голф Р.“ от собственика ѝ по цена въз основа на справедлива пазарна оценка, определена със заключение на назначен от КЕВР независим лицензиран оценител на електрически съоръжения, като се е позовал на § 4 от ПЗР на Закона за енергетиката. Жалбоподателят е искал още КЕВР да задължи ЕРП Север да присъедини апартамента му към съществуващата енергийна инфраструктура в комплекс „Л. Голф Р.“, без да се изграждат трафопост и други съоръжения.

При разглеждане на делото са приети като доказателства документите, съставляващи административната преписка и представените допълнително такива.

С оглед установеното фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.Подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149,ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна, макар и не по всички изложени в нея съображения.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката/НЛДЕ/. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147 ал.1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.Решението е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ. Съгласно чл. 35 ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация,

в относимата към казуса хипотеза, заседанията на комисията се откриват и провеждат, ако присъстват повече от половината от членовете на съответния състав. Съгласно чл. 36 ал.1, т.1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация Комисията приема решения с явно гласуване и с мнозинство повече от половината от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката, а в случая решението е взето с 2 гласа „за“ на двамата ѝ членове със стаж в енергетиката. Следователно доводите на жалбоподателя за нищожност на решението на КЕВР, поради твърдяна липса на кворум и мнозинство, са неоснователни. По отношение на оплакването на жалбоподателя, че не е разгледана първата му жалба, следва да се отбележи, че поставените в този сигнал въпроси не подлежат на разглеждане и решаване от Комисията по реда на разглеждане на жалбите срещу лицензиантите. Тези въпроси са във връзка с оплакванията на жалбоподателя в насока, че две дружества без лиценз извършват разпределение на електрическа енергия и търговия с електрическа енергия/ съгласно чл. 39 ал.1 т.3 и 5 от ЗЕ за разпределение и търговия с електрическа енергия е нужен лиценз/. Но в този случай КЕВР следва да приеме подадената до нея жалба за недопустима в тази ѝ част и да прекрати образуваното административно производство по реда на Глава девета Раздел I от НЛДЕ по нея в тази част. Разбира се, обстоятелството, че направените от жалбоподателя оплаквания/ как дружества без лиценз извършват разпределение на електрическа енергия и търговия с електрическа енергия/ не подлежат на разглеждане от КЕВР по реда на жалбите срещу лицензианти далеч не изключва упражняването от Комисията на контролните ѝ функции по чл. 77, ал. 2 от ЗЕ, съответно не я освобождава от задължението ѝ да разгледа жалбата в тази част като сигнал във връзка с правомощията за установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания, в това число по чл. 205 от Закона за енергетиката. Тези действия, обаче, не са част от производството по разглеждане на жалбите по чл. 22 от ЗЕ, а от евентуалното административнонаказателно производство, което обаче е отделно и независимо, и за неговото развитие и резултат комисията не дължи произнасяне с решение по чл. 22 от ЗЕ.

С оспореното Решение № Ж-511/17.06.2025г., Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл. 22, ал.1 и ал. 7 от ЗЕ, вр.чл. 147 ал.1 от Наредба № 3, е прекратила производството по жалбата на П. срещу „Електроразпределение Север“ АД, като се е произнесла по същество, приемайки я за неоснователна.

Съдът намира, че в оспорения индивидуален административен акт липсват фактически основания за издаването му – отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС е допустимо мотивите към акта да се съдържат в друг документ съставен с оглед предстоящото му издаване, респ. в друг официален документ, изхождащ от същия или помощен на него административен орган, но следва да е налице изрично препращане и позоваване на съображенията изложени в такъв документ в мотивите на издадения административен акт, което в случая не е направено. Не е налице и другата хипотеза по цитираното Тълкувателно решение – мотивите да са изложени в друг документ от издателя на оспорения административен акт най-късно до изпращане на жалбата до горестоящия орган или при обжалване пред съда. В случая, Комисията единствено е посочила, че услугата по определяне на условията е извършена, като е в компетентността на оператора на мрежата да

определи техническите условия. С това не е изпълнено изискването за надлежно мотивиране на ИАА. Жалбоподателят не е сезирал КЕВР за това, че услугата по определяне на условията за присъединяване му е извършена, а защото е считал, че присъединяването на обекта му може да стане, чрез съществуващата енергийна инфраструктура в комплекса, съответно не чрез изграждане на нов трафопост, каквито условия са му определени от ЕРП Север. На практика, мотиви по твърденията и оплакванията в жалбата не са изложени.

КЕВР е допуснала съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като не е събрала относимите към жалбата доказателствата, въз основа на които да извърши и дължимата от нея според закона преценка. Административният орган не е предприел всички дължими действия за изясняване на фактите и обстоятелствата, от значение за случая, и не е извършил необходимите справки за установяването им, при което не са спазени изискванията на чл. 35 и чл. 36 АПК.

В случая, „Електроразпределение Север“ АД е издало на 19.03.2025 г. Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК- 855/19.03.2025 г. за обект „апартамент GDA 503в [населено място], местност „Табията“ комплекс „Л. Голф Р.“, ПИ 02508.541.164.1.22., като определената прогнозна цена за присъединяване обекта за потребление на електрическа енергия е в размер на 744 791, 95 лв. с ДДС.

КЕВР е цитирала фрагментарно чл. 2 ал.1 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, в частта му че обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при условия определени от съответния мрежови оператор. Съответно е посочила, че в нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ.

Пълният текст на чл. 2 ал.1 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи обаче е следният – „Обекти за потребление, за производство и за съхранение на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение“.

В тази връзка КЕВР не е обсъдила налице ли е по-благоприятна за жалбоподателя техническа възможност и не е събрала относими доказателства във връзка с този въпрос; следвало е да събере доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден в т.ч. и за заявителя.

КЕВР не е обсъдила основната претенция на жалбоподателя, която по същество въпреки позоваването му на § 4 от ПЗР на ЗЕ, е електроснабдяването на апартамента му от ЕРП Север, да не бъде чрез изграждане на нов трафопост и др./ което е записано в издаденото му Становище изх. № ПУПРОК-855/19.03.2025 г. от ЕРП Север/, а да бъде чрез съществуващите електрически уредби и съоръжения в комплекса.

Комисията е констатирала, че комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място] е присъединен към електропреносната мрежа като един обект въз основа на сключен договор за присъединяване съгласно чл. 117 ал. 5 от ЗЕ; че електрическата енергия за обекта в комплекса се измерва с един търговски електромер; че за комплекса не са проектирани

и изградени индивидуални търговски измервания за всеки вътрешен подобект.

В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл.117 ал.5 от ЗЕ - „Електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост. Електрическите уредби високо и средно напрежение остават собственост на клиента и в случаите на присъединяване с директен електропровод на производител на електрическа енергия към уредбата на клиента за снабдяването му с електрическа енергия“.

По делото не е спорно, че в обекта има изградена и работеща инфраструктура и че енергийните съоръжения не са собственост на „Електроразпределение Север“ АД.

В решението си Комисията не е обсъдила разпоредбата на чл. 117 ал.8 от ЗЕ: „Собствениците на електрически уредби и съоръжения при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителна мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти. Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията. При непостигане на съгласие комисията разпорежда предоставянето на ползването и заплащането на цена, определена от комисията по методиката“.

Комисията не е изяснила дали са били налице предпоставките по 117 ал.8 от ЗЕ, иницирирана ли е визираната процедура от ЕРП Север със собственика на електрически уредби и съоръжения в комплекса, който е този собственик, съгласно чл. 117 ал.5 от ЗЕ, а ако не е започнала процедурата, то тогава на каква причина се дължи това, предвид претенцията на жалбоподателя, която е апартаментът му да бъде присъединен към съществуващата енергийна инфраструктура в комплекс „Л. Голф Р.“.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила едно незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

Относно претенцията на жалбоподателя за „обезсилване“ на решението на Комисията само следва да се маркира за пълнота, че решението на КЕВР е ИАА. Съгласно чл.172, ал.2 от АПК, съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването. „Обезсилване“ на индивидуален административен акт не е предвидено в АПК.

При този изход на спора в тежест на КЕВР и „Електроразпределение Север“ АД остават направените от тях разноски. Жалбоподателят претендира разноски по делото, като му се следват такива за заплатената ДТ от 10 лв. Жалбоподателят е адвокат и затова претендира адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата. Тази му претенция не е основателна. Съгласно чл. 38 ал.1 от Закона за адвокатурата-адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на:1. лица, които имат право на издръжка;2. материално затруднени лица;3. роднини, близки или на друг юрист. Съгласно чл.38 ал.2 от с.з., в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Чл. 38, ал. 1 ЗАДв и чл. 38, ал. 2 ЗАДв, очертават изчерпателно предпоставките за присъждане

на адвокатско възнаграждение на адвокат, оказал безплатна правна помощ на клиент и разглежданият случай не попада сред тях, като жалбоподателят участва в процеса лично в качеството си на страна, а не на адвокат, представлявал pro bono спечелилата делото страна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 81- ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Г. П. от [населено място], [улица], ап.14, Решение № Ж-511/17.06.2025г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ с което на основание чл. 22,ал.1 и ал.7 от ЗЕ вр.чл. 147 ал.1 от Наредба № 3 е прекратено производството по негова жалба с вх.№ Е -11 В-00-17/12.03.2025г. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на В. Г. П., [ЕГН] сумата от 10 лева за разноски по делото за държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИ

Я:

.